

FRANKFORT, den 4den October.

In den avond van den 26sten September heeft men te Weenen de eerste berichten van het sluiten van den vrede tusschen Rusland en de Porte ontvangen. Van den inhoud der getoefene overeenkomst (bestaande uit drie stukken, namelijk het vredes-traktaat in zestien artikelen, eene ophelderende verklaring, en eene afzonderlijke acte ten aanzien der vorstendommen Moldavie en Wallachijs) melden brieven uit Weenen van den 27sten September, dat Rusland van de Porte in Europa in het geheel geen afstand van zijn gebied verlangde; maar dat de Porte als tegenwoordige grenzen van haar gebied aanvaardde. De Russische keizer en de Fransche keizer, ook de vorst van Achaïe en Achakki bij het sluiten der vrede ingesloten worden. Tot schadevergoeding voor de oorlogskosten verbindt zich de Porte, om aan Rusland tien millioen Hollandische dukaten te betalen, alsmede 1,500,000 millioen zoodanige dukaten voor de schadevergoeding der Russische onderdanen en kooplieden, wegens verliezen, bij onderscheidene gelegenheden sedert 1806 geleden. Ter kwijting der schadevergoeding voor oorlogskosten worden aan de Porte tien jaren toegestaan, doch zoo, dat zij deze verpligting ook vroeger, wanneer zij dit goedvindt, kan vervullen. Tot aan de geheele voldoening van het bedrag dezer schadevergoeding blijven de beide vorstendommen en de vesting Silistria door de Russen bezet. Voor de betaling der schadevergoeding voor de Russische onderdanen en kooplieden is de tijd van een jaar vastgesteld; de som van 1,500,000 Hollandische dukaten zal in drie termijnen, ieder van 500,000 dukaten, voldaan worden, namelijk een derde bij de uitwisseling der ratificatie van het vredes-traktaat, een derde zes maanden daarna, en een derde na verloop van een jaar. Zes maanden na de betaling van den eersten termijn, ontruimen de Russische troepen Adrianopel, Kirkilissia, Lule-Bourgas, Midia en Fuldj; een maand na de voltoening van den tweeden termijn trekken zij over den Balkan terug, en een maand na de geheele kwijting van het gunstige bedrag der schadevergoeding van 1,500,000 dukaten, ontruimen zij het overgebleven van de Dobroedzha, allen met uitzondering van Silistria, en gaan naar den Donau terug. Silistria en de vorstendommen blijven tot aan de geheele voldoening der schadevergoeding voor oorlogskosten, ten bedrage van tien millioen dukaten, door de Russische troepen bezet. — De sterkten op den linker oever van den Donau, Giurgewo, Tarna, Kalé en Braila, worden bij Wallachije gevoegd en de vesting verken geslecht. Giurgewo, hetwelk zich thans nog in de macht der Turken bevindt, zal binnen veertien dagen na de onderteekening van het vredes-traktaat ontruimd, en aan de Russische troepen overgegeven worden; de Turksche bezetting neemt het geschut, de munitie en de overige have mede naar Rusischuk; hetzelfde is ook aan de muzeltmansche ingezetenen van Giurgewo toegestaan.

Wat het toekomstige lot van Griekenland betreft, wordt bij het vredes-traktaat bepaald, dat de Porte het traktaat van Londen en het protocol van 22 Maart dezes jaars, opzigts de grensbepaling der Grieksche provincie, als grondslag der nader onderhandelings hieromtrent aanneemt. De vorsten van Moldavie en Wallachije zullen niet meer, gelijk tot dus verre, slechts voor zeven jaren, maar voor hun leven verkozen worden, en behalve eene schatting niets aan de Porte op te brengen hebben. Volgens eenen brief uit Pera van den 10den September, had Rusland, bij het ontwerp van het vredes-traktaat, de bepaling gemaakt, om de grenzen van Griekenland tot de golven van Volo en Arta uit te breiden, doch hadden de Engelsche en Fransche gezanten, toen zij dit verstaan, hiertegen bedenkingen ingebracht, daar zulke niet met hunne instructies overeenstemde, en het daarmede trachten te rijzen, dat bij het traktaat, opzigts Griekenland, eenvoudig tot het protocol van Londen verwezen werd; en op voorstel van den heer Gordon, had de Porte aan den generaal Diabitsch haren wensch te keunen gegeven, dat omtrent de Grieksche zaak werd bepaald, dat dezelve nader te Londen zou verhandeld worden.

Algemeen stemmen de berichten uit Konstantinopel daarin overeen, dat de Sultan voor zich zelve slechts verlangd heeft, dat de vrede tusschen de beide heeren, het koste wat het wilde, tot stand gebragt wierd, en zich geheel op de grootmoedigheid van Keizer Nicolaas heeft verlaten. Hij heeft aan den Pruisischen getuenaar von Mülling zijne bijzondere erkentelijkheid over dezelve gunstige tusschenpraak betuigd en hem eenen kostbaren sijnifdops vereerd.

WEENEN, den 28sten September.

De officiele tijding van de op den 14den dezer plaats reeds hebbende onderteekening van den vrede tusschen Zijne Majesteit den Keizer van Rusland en de Ottomansche Porte aangekomen. Alle vrienden der algemeene rust, aan welke het welzijn der gezamenlijke bijzondere staten onafscheidelijk verbonden is, moeten aan deze gebeurtenis het hoogste aandeel nemen. De voorwaarden van den vrede omvatten alle geschillen, welke zich in den loop der laatste jaren in het Oosten hebben voorgedaan; en het einde van eenen bloedigen vijftien jaren langen strijd, en den historisch-krijgslust, en de hulptroepen van beide heeren reeds van gewenschte vrede, tusschen over geheel Europa, (Oostenrijksche troepen)

PETERSBURG, den 28sten September.

De officiele Courant beltelt lieden de volgende berichten: Daar Zijne Majesteit de Keizer voorzag, dat, nadat onze zeventien de troepen den Balkan overgetrokken waren, te lande spoedig gemeenschap zou kunnen geopend worden met de vloot van den admiraal Heijden in den Archipel, had Hoogstdezelve reeds vooraf aan denzelfden last gegeven, om zijne magt in de golf Sáros hiheen te trekken, en eenige ligte vaartuigen voor Enos te laten kruisen, ten einde de vloot, bij het waarnemen van zekere seimen, zich met de landtroepen, zoalra deze van den oever verschijnen zouden, dadelijk in gemeenschap zou kunnen stellen. Het navolgende dagboek der krijgsverrigtingen van den 3den tot den 11den September en het bericht van den opperbevelhebber der tweede armee, den graaf Diabitsch-Sahalkansky, toonen aan, dat deze beschikkingen van Zijne Keiserlijke Majesteit den besten uitslag hebben gehad.

Tegenwoordig staat de vloot van den vice-admiraal graaf Heijden rechtstreeks in gemeenschap met den rechter vleugel der armee, terwijl de admiraal Greigh zich aan den linker vleugel aansluit, en alle operaties van deze gezamelijk onder de algemeene orders van den opperbevelhebber, graaf Diabitsch-Sahalkansky, gesteld zijn. Bij het vertrek dezer depeche was de vloot van de voortrukken er mee op den oever van de stad het tweede korps, onder bevel van den adjudant-generaal graaf Prudlan, bezette de stad Visa, en had zijne voorhoede tot Sarajitzgana; terwijl het zesde korps, welks voorposten zich in het dorp Kaliburn en te Tscharku bevonden, Lule-Bourgas had bezet.

Uittreksel uit het dagboek der krijgsverrigtingen van de 2de armee van den 3den tot den 11den September.

3. Sept. De bevelhebber van het 3de korps infanterie berigt, dat zijne troepen den 30sten Augustus hun leger bij het dorp Madarda verlaten, en eene nieuwe stelling tusschen de rivieren Straja en Bokladschi genomen hadden; in den nacht van den 30sten en 31sten Augustus begonnen zij de belegering van Schumla.

Heden verlieten de nagemelde troepen de legerplaats bij Adrianopel: eene afdeeling van het Charkofsche regiment uhlanen, trak met twee stukken geschut naar het dorp Charmanli, om een einde te maken aan de wanorde, welke aldaar door oneenigheden tusschen de ingezetenen was ontstaan. De luitenant-kolonel Ditz werd met eene andere afdeeling van hetzelfde regiment en twee stukken geschut afgezonden om het dorp Kaptia te bezetten. De luitenant-kolonel Dombrova beval zich met een regiment uhlanen en twee kanonnen naar Demotico, en de generaal-majoor Scheremetjeff met een ander regiment uhlanen en 2 stukken geschut langs den linker oever van de Maritza op den weg van Trajanopel, of Orichowa.

5. Sept. De generaal-majoor Siemens, die naar de stad Enos getrokken was, om eene vereeniging met het eskader van den vice-admiraal van Heijden te bewerkstelligen, berigt, dat hij den 3den September te Demotico aangekomen is; daar hij de ingezetenen dezer stad onder de wapenen vond; had hij den generaal-majoor Scheremetjeff, die den volgenden dag dezelve binnen trok, bevolen, hen te ontwapenen; terwijl hij zelf met zijne troepen verder was voortgerukt.

Om de expeditie naar de stad Enos te bevorderen, had de generaal-majoor Scheremetjeff last ontvangen om de stad Trajanopel te bezetten; dan daar men dit punt tot het onderhouden van de gemeenschap niet geschikt bevond, ontving hij order, om bij het dorp Ipsala eene stelling te nemen.

6. Sept. De troepen van het 6de korps infanterie, die bij Adrianopel gelegerd waren, gaan op marsch naar Lule-Bourgas.

7. Sept. De luitenant-generaal Erassow, die bij Ipsala gelegerd was, is naar de stad Enos vertrokken.

Mengelwerk.

MOETEN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS LASTGEVING VAN HUNNE KIEZERS ONTVANGEN?

In den tegenwoordigen tijd is het misschien niet oubelangrijk eene rede mede te deelen, welke de heer BURKE tot de kiezers van Bristol hield toen de sherif hem den 3den November 1774 verwittigde, dat hij van wege die stad tot lid van het parlement was verkozen.

Mag, moet een afgevaardigde, lastgeving ontvangen van degenen, die hem benoemen, en zijn gevoelen aan het hunne ondergeschikt maken. Deze vraag heeft aanleiding gegeven om de rede van BURKE in zijn Amerika te laten herdrukken, waar zich in dezen bedenkingen hebben voorgedaan, die misschien, wagens de uiteenloopende belangen der onderscheidene staten van het bondgenootschap, niet zoo spoedig uit den weg geruimd zullen zijn. BURKE, die de vraag meer uit een algemeen oogpunt beschouwen, heeft dezelve ontkenkend beantwoord: « Een vertegenwoordiger, zegt hij, moet er zijn geluk en zijnen roem in stellen; hij moet degenen, die hem benoemen, volmaakt eengezind te zijn en op de meest rondborstige en vertrouwelijke wijze om te gaan. Hunne wensen moeten hem steeds van veel gewigt zijn. Hunne gevoelens hebben een spraak op zijne ziele; hunne belangen op zijne ijverigste bezorging. « Dure pligt is het voor hem, zijne rust, zijne uitspanningen, zijn welgevallen voor hen op te offeren, en boven al en in alle gevallen, het belang boven het zijne stellen. Maar hij mag zijne iunckelike opzigtigheid, zijn rijk, oordeel, de inspraak van zijn geweten niet aan iemand noch aan iemand ter wereld opofferen, want die staan niet ter zijner beschikking, en hij heeft ze ook niet van de wet of van de constitutie maar van de Voorzienigheid, aan wie hij deswege dan ook alleen verantwoordelijk is. Uw vertegenwoordiger is niet alleen zijner inspanning zijner krachten; maar ook zijner bondendheid, en hij raadt u veel meer, dan hij u dient, wanneer hij het aan u opoffert. »

« Eene vertegenwoordigende regering is geene verzameling van leden, die elk een afzonderlijk belang hebben, maar van verschillende redeneringen en broederschapen, die dat bij elke beraadslaging de zaak door de beschouwing en de bespreking heden van allen wordt opgeteld. Een parlement is geene vergadering van ambassadeurs, met verschillende en vijandige belangen, die ieder, als agent en advocaat, tegen andere agenten en andere belangen moet verdedigen; maar een vergadering van medeburgers, die een ratie, welke een belang heeft, waar platonische besprekingen, bijzondere vooroordeelen voor het algemeene belang moeten wijken, en die een lid, dit is waar; maar zoodra hij hem benoemd heeft, is hij geen lid van die of die stad, maar lid van het parlement. »

Wat zou ook inderdaad een nationale vertegenwoordigende vergadering, zoo ieder er verscheen, gewapend met vooroordeelen en daarentegen gebonden door eene zekere verplichting om te gehoorzamen en te gehoorzamen, zoo als zij, die hem benoemen, willen, terwijl deze, de beraadslaging niet bijwonende, dezelfde gelegenheid niet hebben om op te treden en te verkrijgen en hunne denkbeelden af te breiden. Gewis zou de nationale vergadering dan spoedig in een staatsperk van twistenden onttaald. De rede, door BURKE bij zijne benoeming voor Bristol gehouden, was een voorbeeld van edele rondborstigheid, en heeft niet weinig bijgedragen om den waren aard eener vertegenwoordigende regering te doen inzien.

BROKKEN UIT HET DAGBOEK VAN DEN OUDE VAN HET MEER.

Ik ben ziek, maar zal ik als genesheer gebruiken?

Hoezeer ik meestal een goede gezondheid mag genieten, kreeg ik, (naar moedelijk doordien wij in den regen-mousson zijn,) de koorts, en mijn huisgenooten begrepen, dat er eenen docter moest gehaald worden. — Maar wie? — ziedaar de *cardo questionis*. — In onze gemeente hebben wij het geluk er geen te bezitten sedert den dood van meester BURGER, die in het laatste der vorige eeuw, in ons vaderland, een der grootste meesters hebben echter sints dien tijd, bij den buitengewonen stand, ontfermt van der dooden dan te voren; want meester BURGER was de ondate van al de patienten; waarover hij immer gepraktiseerd heeft. — Mijn baarbaerper, die leerjongen bij hem geweest is, zegt, dat hij minnaar geweest was enige zijner eigen medicamenten te gebruiken, en wil toezien, dat wijnen, dat het daaraan moet worden toegeschreven. — Doch, als wij laten, wij moesten bij onze huren te A. geneeskundige hulpsoorten hebben; maar er zijn daar helaas twee practici, de een, ANTOON, een prolegé van een grooten, en de ander van meester M. wiens leven en wandelingen de Utrechtsche hoogleraar, van een recht humanitair heeft beschreven. De man is zeer gelukkig in zijn praktijk, schrijft strenge diëten voor, en neemt, als de ziekte ernstig wordt, spoedig een consult met professor B., uit de naastbij gelegen stad. De andere is er eerst sints kort gevestigd; noch ik, noch een der inwonende hem, maar de groote lai uit den omtrek spreken met hem, van hem, als van eenen tweeden BOERHAVE — (hemel! welk een heil)

vijand, in den nacht van den 1sten September, een groot gedeelte van zijne magt achter de verschansingen van Schumla, tegen welke de belegeringswerken gerigt zijn, vereenigd had, hij voornemens was hem den volgenden dag aan te vallen; dan door twee valsehe aanvallen, die de kozakken in denzelfden nacht gemaakt hadden, was de vijand in alarm gebracht; daar hij een algemeenen aanval te gemoet zag, liet hij al de sterke punten bezetten en opende een vreeselijk vuur. Den 1sten en 2den September zond men naar de wegen van Rasgrad en Eski-Stambul patrouilles af, ten einde de bezetting naauwer binnen hare muren in te sluiten, en een troep kozakken, die in den nacht van den 2den en 3den September naar de voorste verschansingen ter verkenning was afgezonden, noodzaakte de Turken om van hunnen aanval op onze belegeringswerken af te zien.

9. Sept. Gisteren is het 6de korps binnen de stad Lule-Bourgas getrokken. De adjudant-generaal graaf Pahlen berigt, dat het 6de korps infanterie den 5den September de legerplaats bij Kirkilissa verlaten heeft en te Visa binnengerukt is. De luitenant-generaal Krasnowshij meldt, dat, ondanks het wel onderhouden vuur van de buitenwerken des vijands, de belegeringswerken te Schumla met goed gevolg worden voortgezet.

Uittreksel uit het verslag van den generaal Diebitsch-Sabalbanski, over de expeditie naar Enos. De generaal-majoor Siwers berigt mij, dat hem op den togt naar Enos alle ingezetenen der dorpen en gebuchten te gemoet gekomen zijn, ten einde hem den opregten wensch te kennen te geven om rustig te blijven; dat zij hem overal zonder tegenstand de wapens overleverden, en dat eene afdeling van 1500 Turken, die door den pacha van Salonichi geligt waren en onder bevel van zijnen eigenen zoon kwamen aanrukken om Enos te bezetten, op de tiding van den snellen togt der Russen naar hetzelfde punt, uiteengesloopen is. Een gedeelte van dit detachement, hetwelk over het dorp Koschane naar Konstantinopel trok, werd door den generaal-majoor Siwers vervolgd en verstoort, en verloor 50 man aan gevangenen.

Bij zijne aankomst te Enos, vernam de generaal, dat de aldaar bevelvoerende Aijan besloten had, zich in de citadel tot het uiterste te verdedigen, en de gezamenlijke ingezetenen gedwongen had, hunne woningen te verlaten en de wapens op te vatten; aan de Grieken had hij verboden, de Russische troepen te gemoet te gaan. — De generaal-majoor Siwers besloot, hem dadelijk eene kapitulatie voor te slaan, en zond den 6den September, den dag zijner aankomst te Enos, eenen officier van den generalen staf als parlementair af, terwijl hij zelf dezen tijd te haat nam, om de stad en de citadel te verkenen. De laatste schijnt zeer geschikt om verdedigd te worden; zij ligt op eenen hoogen, zeer steilen berg, is van muren omringd, welke op eenige punten 15 vademmen hoog en zoo dik zijn, dat men in dezelve met veldstukken onmogelijk bres had kunnen schieten; tot de eenige poort naar de citadel komt men door eene naauwe en kromme straat der stad, waardoor de toegang zeer moeilijk gemaakt wordt. De batterijen op de torens der citadel waren met kanonnen bezet.

De officier van den generalen staf kwam terug met de tiding, dat de Aijan de stad en citadel wel overgeven wilde, maar onder twee voorwaarden, die niet aangenomen konden worden. Blijkbaar zocht hij slechts tijd te winnen, en hoopte op versterking. Nogtans beloofde hij, den volgenden dag zelf in de legerplaats van den generaal-majoor Siwers te willen komen, om de onderhandelingen te voleindigen. De donkerheid van den nacht liet niet toe, iets tegen den vijand te ondernemen. Daar de Aijan den volgenden morgen niet verscheen, besloot de generaal, de stad op den oostelijken kant om te trekken, en eene hoogte te bezetten, van waar de binnen de muren opgesloten vijand met vrucht met granaaten kon beschoten worden. Ingeval ook dit middel geen gewenscht gevolg moogt hebben, wilde hij de poort van de citadel bestormen, en de uilanen laten afstijgen, die hij met geweren, welke den Turken op den berg waren ontnomen, wapende. Toen de Aijan de beweging van het detachement en de onverschrokkenheid der Russen zag, kwam hij den generaal-majoor Siwers te gemoet en gaf de citadel en de stad over, welker ingezetenen dadelijk ontwapend werden. Te Enos zijn gevonden 25 stukken geschut van zwaar kaliber, 29 stukken geschut van klein kaliber, 60 vaten buskruid en 2000 kogels en granaten.

De vereeniging met de vloot is bewerkstelligd. De adjudant Mukharoff is reeds aan boord van de brik *Telemachus* van Enos vertrokken, om mijne brieven aan den vice-admiraal graaf Heijden over te brengen.

BRUSSEL, den 5den October.

Bij besluit van 4 October, N°. 110, heeft Zijne Majestéit Hoogheidszella goedkeuring gehecht aan de pausselijke hullen, waarbij de bisschoppen van Luik, Doornik en Gent zijn benoemd geworden.

GRAVENHAGE, den 8den October.

Naar men verneemt, wordt Z. M. morgen van Brussel in deze residentie verwacht.

als; het is goed dat docter 't niet hoort) als een tweede BROUSSAIS wil zeggen. Dezen wilde mijne vrouw met geweld hebben, dat ik zoude gebruiken, zeggende: dat meester VROEG maar stuppel plattelands heesmeester was, dat hij niet had gestudeerd (bij haar sysonien met gepromoveerd) en dat in alle geval een *medicinae et artis obstetriciae doctor*, gelijk zij met vergulde letters op zijn deur had gelezen, altijd behoorde voor te gaan.

Oom GERRIT viel hierop in en zeide: «allemaal kool, MIETJE; de onderynding is de beste leermeester. VROEG heeft al gepokt en gemazeld, en die hekespringer komt kars vars van de academie, waar hij vier jaren heeft doorgebracht; oudtijds studeerde men langer, maar wij leven in de stoom-eeuw — nu, daar houdt docter WIND veel van, want het stoomt al wat aan hem is.»

Mietje. Wat nieuw is, is verkeerd in uwe oogen, broeder! dat weten wij, en daarom heeft docter ook de eer niet van u te heligen; maar knap is hij. — Toen tuinbaas SAARTJE in het 700 jaar van de trappen viel, en zoo vele wonden aan het hoofd had, dat men vreesde, dat zij getrepaneerd moest worden, heeft hij, door haar veertig bloedzuigers aan den hals en te den nek te leggen, haar geheel van alle gevaarlijke operaties bewaard.

Oom GERRIT. O ja, dat is bewezen, want docter zegt het zelf; — docht meester, die naderhand geroepen is, om de kneuzingen te genezen, die hij zeide dat tot de *externe praktijk* behoorde, heeft verklaard, dat met eene eenvoudige *ndarlating* voor den schrik, en *oompressen met brandewijn en water*, alles even goed, ja beter en minder kostbaar, had kunnen worden gecureerd. — Als SAARTJE geene frissche, dikke meid geweest was, dan hadden die lelijke *sloot-rupsen* haar geheel uitgezogen. — Nu, die beesten zijn van Franschen oorsprong, en al wat van daar komt, verstaat de kunst van *utairgen*.

Ik. Och GERRIT, laat de politiek er hu buiten, want die heeft niets met mijns koorts gemeen.

Oom GERRIT. Niet? wel ik wed van al; als de tijding kwam dat de Russen te *Konstantinopel* waren, — je werd dadelijk beter van louter vrede.

Mijnheer Broeder, ik verzook u met de kwaal van mijnen lieven man niet den draak te steken; — wij laten u uwen kostelijken baardschraper, en wij voor ons verkiezen docter WIND.

Daar ik gewoon ben, om, als mijne vrouw in het meervoudig spreekt, er mij zelf altijd onder te rekenen, begreep ik, dat het besloten was *wien ik als docter zoude nemen*. Ik zweeg, en met een teederen kas verkonde MIETJE mij, wantige oogenblikken later, dat de knecht reeds te paard was uitgezonden, om docter te halen.

Toen ik des namiddags een verkwikkelijk slaapje nam, dat mijn gestel zeer behoefde, ontwaakte ik verschrift, door het gestommel en geraas op trap en portaal; en eer ik mij kon bezinnen, stond mijne vrouw met een *leedikant* bij mijn bed. — Toen zij zag, dat ik niet wakker was, voor mij te zien, ik had haar op een *leedikant* geplaatst, of had reeds betrouwd, dat ik den raad van oom GERRIT niet had opgevolgd. De Esculaap, van nu geen 25 jaren, had een *air* als of hij zoo vele jaren gepraktiseerd had als zulks nu *wren* het geval was geweest; — hij had een wijde *gantalon à la rosague*, een rood fluweelen vest en een groen jachtkleed aan, waarover de *buisen* en *jassen* met elkander procedeerden, tot wiens geslacht het behoorde. — Zijn zeer uitgerekte hals was omwonden met een rooden zijden doek, waarop allerlei beesten waren afgemaald; hij was gekapt met *coup de vents* en *ailes de pigeon*; hij droeg eene *parelmoeren bril*, doch niet op den neus, gelijk ik; maar aan een fraai gebijarteed lint, en hield dezelve gedurig voor de oogen, als hij iets nauwkeurig wilde bezien. Nadat hij mij van top tot teen had opgenomen, nu en dan gekend had, en uit eene doos, — waarop een schilderstukje stond, dat geen eerbare vrouw zonder bloezen kon aanzien; — eene *prise* aan MIETJE had gepresenteerd, werd de pols gevoeld en had het volgende gesprek plaats.

Docter. Uw pols is geagiteerd, mijnheer; hebt gij ook last van obstructien?

Ik. Sints gisteren, docter.

Docter. «Mijne bloedzuigers zullen u genezen. — Gij klaagt zeker over «duizelingen — wij zijn van een *choleric-sanguinisch* temperament; «mijn *tissane*, mijne *bloedzuigers* en met 14 dagen zijt gij kant en «klaar.»

Ik schrikte onwillekeurig toen ik die jobstijling vernam; docter scheen dit te merken en vervolgde: «wat zie ik, huivert mijnheer! «welligt ook al een verblinde, een antipode van de leer van BROUSSAIS. «Houd gij zat die verderfelijke dwaling nog voortduren. — Mijnheer heet «een verstandig man; mijnheer is mede-bestuurder van het departement «der maatschappij tot nut van 't algemeen. Die maatschappij waant voor «nordelien en bijgeloof te hebben weggernaand; — zij dwaalt mijnheer! «ze heeft een zeer weinig nat nog gesticht; — laat zij de vooroordeelen tegen de heersche leer van *bloedzuigers* wegnemen, de menschen met «bloedzuigers, *familiair* en *in de lucht* te overtuigen, dat ik nooit een *leedikant* had, dat ik geheel niet «bloedig was, en dat ik volstrekt *in de hand* was voor *bloedzuigers*; maar er was geen tusschenkomen dat; vooral niet toen hij aan MIETJE zijne meesterlijke kuren ging verhalen, en de lof uithazvinde van eene academie-kennis, die te voren te E... had gepraktiseerd, doch thans zich naar S... had verplaat, alwaar hij al de andere doctoren over «schaduwde, en *mathematisch* had bewezen, dat een collega, die 30 jaren gelukkig als *vroedmeester* had gepraktiseerd, niets van de *vroedkunde* wist. — Hij eindigde met zich niet verder met mij te bemoeien, een recept te schrijven, en MIETJE te beduiden, waar zij mij de 12 bloedzuigers moest aanleggen, die de duizelingen zouden wegnemen, welke nog moesten komen.»

Mietje ging des namiddags eene vriendin bezoeken, en oom GERRIT reed uit; de zorgdragende oude, die wel gemerkt had hoe weinig vertrouwen ik in docter WIND's recepten stelde, kwam met meester VROEG terug en verzoocht mij deze ook ten raad te vragen. Ik deed zulks, zonder hem echter iets van de visite van den heer WIND te vertellen. — De man maakte weinig complimenten, verklaarde dat ik *galactisch* was, en dat een eenvoudig losmakend *vomitief* allerwaarschijnlijkst genoegzaam zoude zijn om mij te genezen. — Ik keek verwonderd. Oom GERRIT kon niet zwijgen, en discorde het geheele tooneel van des morgens on. Meester VROEG grimlachte, doch betuigde, zeer nederig, zijn oordeel aan dat van professor B. te willen onderwerpen. — Ik bedankte echter voor die klucht, denkende, *met honden zijn den haas zijnen dood*, en betuigde meester, dat ik zijnen raad zoude opvolgen, daar ik begreep dat hij het bij het rechte einde had. — Onder een pijpje bragt oom GERRIT gedurig het gesprek weder op de *Bloedzuigers* en BROUSSAIS, zoodat meester VROEG of hij wilde of niet, met zijn gevoelen voor den dag moest komen. — Deze zeide, geen bepaald sijstheem van dezen of dien te volgen, maar dat hij daarom er ver af was van alles blindelings af te keuren; — hij had de onderscheidene genees-methoden, die elkander in de laatste jaren hadden opgevolgd of verdrongen, op zijne wijze bestudeerd, en plots nu ook op zijne wijze, los. Niet zelden echter had hij, als hij zich niet vertronwde, professor B geconsuleerd, die hem bij eene zoodanige gelegenheid eens gezegd had: «VROEG! gij doet wel, van niet blindelings te gelooven, wat anderen met veel ophef uitventen; het is ook «hier: «beproeft alle dingen en behoudt het goede; het goede is «de kerk; zucht bij onze jonge geneeskundigen, om ziele volstrekt «af te deelen of die van te willen scharen; die eenen zekerer weg bewandelen «wil, moet noch het oude aanbeveien omdat het oud is — noch het «nieuwe verwerpen omdat het nieuw is. Overdrijving is nergens gevaarlijker dan in de geneeskunst, en hij, die, bij het verlaten der academie, zijne bloote theorie sijsthematisch wil toepassen, en de lessen der praktijkte onderwinding minacht, is of een losloofd of een domoer, en zal het nooit ver in de wereld brengen. — Zoo het geluk «hem dient; moge hij een tijd lang de naar nieuwigheid hakende menigte «tot zich lokken; ik heb zelden geneesheeren, die zoo handelden; een be«stendig krediet zien behouden. — Wij moeten ons echter wachten (hail «professor verder gezegd) op onze medebroeders laag te vallen, en «hunne geneeswijze, al honden wij zulks er waarlijk voor, voor verkeerd «te krijgen; zoo wij daar niet door ambt of pligt toe geroepen worden. Ieder veege zijn-eigen vloer, en het is in der daad eene ziele, «die op ons vak rust, dat hier en daar, de doctoren in dezelfde «plaats zoodanig op elkander gebeten zijn, dat zij, gelijk vijandige «veldheeren, tegen elkanderen overstaan, en hunne triumpfen even als «dezen, naar de dooden tellen, die hun medepriester van Esculaap «onder zijne patienten heeft.»

GESCHIEDKUNDIGE HERENNERINGEN.

Den 7den October 1570 stierf FLORIS VAN MONTMORENCY, heer van Montigny.

Den 7den dito 1748 deden de gemagtigden van Zijne Hoogheid, op verzoek der Hiërarchische welhouders, tot demping der *boosdige onlusten*, afkondigen, dat de vroedschap er voortaan uit twee en tachtig van varentwintig leden zou bestaan, blijvende zeven leden der vroedschap ontslagen; terwijl het volk tot stilstand en onderdanigheid werd aangemaand.

Den 8ten dito 1436 stierf JACOBA VAN BEIJEREN, in den onderdom van 36 jaar, zonder bij haren vierden man, evenmin als bij de drie vorige, eenig kind gehad te hebben. Met haren doof vervielen de heerlijkheden *Tholen* en *Zuidbeveland* weder aan de grafelijkheid.

Den 8ten dito 1604 stierf JANUS DOUSA.

ARNHEM, den 8ten October.
Het water is hoog in den *Rijn* aan de Pijl:

Den 7 Oct. 3 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 10 D
Den 8 dito 3 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 10 D

A MORTISATIE - SYNDICAAT.

A A N B E S T E D I N G.

De A G E N T van het D O M E I N te T I E L zal, als daartoe geautoriseerd, op Donderdag den 10den November 1829, des voormiddags om 11 wren, ten huize van G. B. ROEKAATJE, genaamd den *Teersdijk*, onder *Wychen*, ten overstaan van de Plaatselijk Bestuur van *Wychen*, in het openbaar, en in minsteischende, bij inschrijving en ophod, aanbesteden: het E. B. N. J. A. R. I. G. O N D E R H O U D van den grooten weg der 1ste Klasse, No 8, van *Grave* naar *Nijmegen*, bepaald van de scheiding van het Schependom der Stad *Nijmegen*, tot aan de Nederasselsche Brug, afdwingende 10 Januarij 1830 en eindigende den 31sten Decembris deszelfs jaars.

Waarvan het Beslek en Conditien ter visie liggen aan het Bureau van den Heer Administrateur der Domeinen in het eerste Bessort, te *Arnhem*, ter Secretarie van de Gemeente *Wychen*, en ten Kantore van den Agent voornoemd.

De Agent voornoemd,
J. R. A. G. A. Y.

+ + + At wie, aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen
+ + D. R. K. N. S. B. R. U. N., in leven Logementhouder,
+ + gewoond hebbende te *Arnhem*, in de *Tulistraat*, en aldaar overleden, schuldig zijn of te vorderen hebben, worden verzocht daarvan in den loop dezer maand October opgave te doen, ten Kantore van den Notaris M. G. E. R. A. R. D. V. A. N. E. C. K., in de *Bakkerstraat* te *Arnhem*. Zullende het Logement enz. provisioneel op denzelfden moet worden opgevolgd.

+ + + Men is voornemens op Maandag den 9den November 1829, bij inzet, en op Maandag den 23den van die maand, bij toezien, telkens des avonds ten zes ure, aan het huis van Mejufvrouw de Weduwe P. E. R. F. E. N. H. A. U. S. E. R., in het

Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, onder het ministerie van den Notaris Mr. G. E. R. A. H. D. V. A. N. E. C. K., aldaar residentie, in het openbaar te verkoopen:

19. Een hecht, sterk en wel onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen Arnhem, in de Turfstraat, wijk A No. 12, tusschen de Huizen van WOUTERS ter eene en RENSEN ter andere zijde, met eene annex STALLING, uitkomende in de Trompetsteeg.

In welk Huis en Erve sedert verscheidene jaren, en thans nog met goed succes de Logementhouders Affaire wordt geëxerceerd; ook is dit perceel buitendien tot het drijven van allerlei handel en nering zeer gunstig gelegen.

20. Een PAKZOLDER, staande en gelegen in de Trompetsteeg, wijk A. No. 13.

Ter bezigtiging adressere men zich bij de tegenwoordige bewoners terwijl de veilingconditien gedurende drie dagen voor den inzet van Kantore van bovengenoemde Notaris ter lezing zullen gered liggen.

De Notaris Mr. J. NYHOFF, te Arnhem, zal op Maandag den 5den en 19den October 1829, des middags ten 12 ure, in het Zwijnshoofd te Arnhem, publiek verkoopen; een aantal op reforme gestelde PAARDEN, van de Afdeeling Kurassiers No. 1, en zullen voorts op Zaterdag den 10den daaraanvolgende, ter zelve uur, aan het Koffiehuys te Hertogenbosch, bij BOSMAN, te Zutphen, door den daartoe bevoegd ambtenaar, mede publiek verkocht worden, een aantal dier PAARDEN, van dezelfde Afdeeling; zijnde, allen nog zeer goede Trab- en Werkpaarden.

De Notaris Mr. J. NYHOFF, residentie te Arnhem, zal op Maandag den 5den en 19den October 1829, des avonds ten 6 ure, in het Zwijnshoofd te Arnhem, namens de Principalen, publiek veilen en verkoopen: eene schoone Meubellaire, den naam genaamd, met een boekje P. A. S., groot te worden 5 Banders, 10 Roeden en 95 Ellen, gelegen onder Heer P. L. H. A. S., West de gemeene straat, Zuid DERK AARTS en Noord ARIENGEURTSSEN, of wij anders met regt daaraan mogt zijn geland; kunnende reeds met 19 Januarij 1830 in eigen gebruik worden aanvaard.

Met de hoogen gebracht Nadere information en visie der conditien zijn te bekomen bij gemelde Notaris NYHOFF, in de Bakkeistraat te Arnhem.

De Notaris Mr. J. NYHOFF, residentie te Arnhem, zal op Maandagen den 5den en 19den October 1829, des avonds ten 6 ure, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, namens de principalen publiek veilen en verkoopen: Eene VROUWEN ZITPLAATS in de Groote of St. Eusebius Kerk alhier, zijnde de 5de Bank 3de Plaats in het Middelpand aan de Noordzijde. Met de hoogen gebracht op

De Notarissen Mr. J. NYHOFF en A. J. N. GODEFROY, residentie te Arnhem, zijn van nemens namens hanne Principalen op Maandagen den 5den en 19den October 1829, des avonds ten 6 ure, in het Zwijnshoofd te Arnhem, in het openbaar te veilen en te verkoopen: Een HUIS en ERVE, staande binnen Arnhem, in de Bakkerstraat, wijk A No. 11, tusschen de Erven van Mevrouw de Wed. BISSCHOP en de Erfv. VAN DEN HEUVEL ter andere zijde, kunnende door A. SNELLER. Met de hoogen gebracht op Nadere information zijn te bekomen bij voormelde Notarissen, alwaar de Conditien 3 dagen voor den inzet ter visie zullen liggen.

OPENBAAR VERKOOP

VAN MEUBILLAIRE GOEDEREN, enz. Op Dingsdag den 27sten October 1829, en volgende dagen, beginnende 's morgens ten 9 ure, zal, namens de Hoog Welgeborenen Heeren D. L. en F. G. BARON VAN BRACKBELL-ROODES BRACKELLE, als Erfgenamen van wijlen de Hoog Welgeborene Vrouwe M. G. DOUAIRESSE VAN DELEN, enz. enz., op den Huize Druten, werden verkocht: een aanzienlijk, in BOEDELE, bestaande in onderscheiden MEUBELLE, KAMINETTEN, BUREAUX, LA. SPEEL, ETENS, MEUBELS, BUFFETTEN en KASTEN, MANGEL en P. en T. en andere ZITTINGEN, LEDIKANTEN, SPRENGELS, welevulde BEDDEN met TOEBEHODDEN, DEKENS, SPREIJEN, VLOERKLEEDEN, TAFEL en BEDDELINNEN en GARNITUREN, SPIEGELS en SCHILDERYEN, HUIS-HOROLOGIEN, PORCELYNEN, GLAS- en andere TAFEL- en DESERT-SERVIESEN, KOPER-, TIN-, AARDE- en YZERWERK, KEUKEN-, KERN-, MELK- en DEELGEREEDSCHAPPEN, RYTUIGEN met derzelver TUIGEN, PAARDEN en RUNDVEE en VARKENS, ruiter een honderd dertig duizend ponden, wel gewonnen HOOI, STROO, BOEREN-WAGEN en KARREN enz.

Alles acht dagen te voren, van 's morgens 10 tot namiddags 12 ure, voor een ieder te zien; zijllende de Boerengereedschappen, Vee en Hooi, den eersten dag verkocht worden. N. B. De betaling geschiedt, Kopen van vijf sulder en daarboven, op den 1sten November 1830, en daaronder dadelijk.

De Notaris P. WIEGAND, te Nijmegen, zal op Dingsdag den 20sten October 1829, des voormiddags ten 10 ure, en volgende dagen, ten sterfhuize van de Hoogwelgeborene Vrouwe DOUAIRESSE VAN SCHEERRENZEL HEUSCH, op den Huize Witte Poort, te Nierbosch, bij Nijmegen, verkoopen: Eenen zeer aanzienlijk INBOEDEL, bestaande in bijzonder fraaie MAHONIEHOUTEN MEUBELS, TAFELS, STOELLEN, SPIEGELS, TAPYTEN, LEDERKANTEN, PORCELEIN, GLASWERK, BEDDEGOED, LINNEN, PELLEN, PAARDEN, RYTUIGEN, HOORNVEE, STAL-TUIN- en DEELGEREEDSCHAPPEN, zeer grote ORANJE- en andere BOOM- en BLOEMGEWASSEN, enz.

De Verkoopung zal op ieder der dagen, des morgens ten 10 ure beginnen en onafgebroken tot des namiddags 3 uren worden voortgezet. De Goederen zijn te zien op Zaterdag den 17den October, van des voormiddags 9 tot des namiddags 3 uren.

Op Woensdag den 14den October 1829, des morgens ten 10 ure, in het huize van de Notaris KOLFSCHOTEN, zullen in het openbaar, ten overstaan van den aldaar residentie Notaris KOLFSCHOTEN, verkocht worden: A. L. D. E. R. O. E. R. E. N. D. E. G. O. E. D. E. R. E. N., behorende tot de onder beheers van Inventaris aanvaarde nalatenschap en Beedel van wijlen den Heer JACOBUS LAUBENTJUS KOPPELAAR, in leven Winkelier enz., te Gendringen gewoond hebbende en aldaar overleden.

Men is voornemens, door het ministerie van den Notaris Mr. H. W. VAN MABELE, op Zaterdag den 17den October 1829, des avonds ten 7 ure, op het Stadshuis te Davanter, publiek te doen veilen, en 14 dagen daarna, ter zelfder uur en plaats, aan de meestbiedende te verkoopen:

19. Een zeer net betimmerd en logabel, E. R. F. en HUIS, No. 359, in het vrolijkste gedeelte van die stad, nabij de Brakpoort, in de Korte Bisschopstraat gelegen, met gestukadoorde en wille Marmeren G. A. N. G. vier BENEDENKAMERS, ruime KEUKEN met P. O. M. P. en R. E. G. E. N. W. A. T. E. R., vijf BOVENKAMERS en A. P. A. R. T. E. M. E. N. T. E. N. voor Dienstboden, Z. O. L. D. E. R. S. T. U. I. N. en BINNENPLAATS. 20. Een daarnaast gelegen hecht, sterk en welbetimmerd HUIS, waarvan het voorste gedeelte thans is ingericht voor een Koetscham en Paardenstal voor 4 Paarden, en verder nog voorzien van vier BENEDENKAMERS, BOVENKAMERS, T. U. I. N. en BINNENPLAATS, P. O. M. P. en R. E. G. E. N. W. A. T. E. R. Welke beide perceelen eerst afzonderlijk en daarna te samen aan massa geveild zullen worden. Zallende dezelve te aanvaarden zijn op 1 December 1829.

UIT DE HAND TE KOOP, een zeer goed ter nering staande BURGERS HUIS, waar vele jaren eene Bakkers-Affaire in is uitgeoefend; te bevragen bij den eigenaar J. P. I. T. L. O., Mr. Bakker in de Weverstraat, Arnhem, den 3den October 1829.

Uit hoofde van aanzoek Brittenlandsch vertrieb, biedt men aan TE KOOP: een oran van vier Bruine Goangelioerde R. U. B. N. KOETSPAARDEN, bijzonder wel gedresseerd en vijf jaren oud. Te bezichtigen op den Huize Wadenofjen en te bevragen bij den Heer G. P. W. B. R. W. E. Y., Burgemeester te Geldermalsen, Huize Wadenofjen, den 7den October 1829.

Daar een KOETSIER, door een overwaacht opgekomen bestaan, wellaast zijne dienst verlaat, vraagt men hoe eer en liever, voor een Familie, in eene der Noord-Hollandsche steden, welke gewoosijk den winter in Zuid-Holland doorbrengt: een O. N. G. E. H. E. W. D. K. O. E. T. S. I. E. R., niet onder dan voertig jaren; van eene der Prostantische Godsdiensten, die goed vier Paarden, kort en lang Gespannen, kan rijden; de Rytuijen zandelijk onderhoupt en voorzien is van goede Getuigenissen, waaraan men zich moet kunnen informeren; te zien de huur van een koetsier, met de nodige gereedschappen, alhier te zien bij den heer C. A. THIEME, te Arnhem.

Bij J. O. H. VAN DER WEGE, te Nijmegen, te Tiel, gedelegeerde der Koninklijke Nederlandsche Loterij, als zodanig geautoriseerd door den Heer Gouverneur dezer Provincie, is in de afgesloepene 4de Klasse der Loterij getrokken een gedeelte van de KAPITAAL P. R. Y. S. van 25,000. — Zallende ten zijnen Kantore voor de volgende Klasse der Loterij te bekomen: H. E. E. R. E. en O. B. D. E. L. T. E. N. van L. O. T. E. N. Prijs-Contant.

C. A. THIEME, te Arnhem, heeft den 6den October 1829 aan den Edel Achtbaren Heer Burgemeester aldaar, ter vertaling in het Nederduitsch vertoond: Die Einheit der Glaubens der römisch-katholischen Kirche. Historisch beleuchtet von C. A. THIEME. — Berlin 1827.